

stærk Stigning, men ogsaa Arbejdslønnen. Men vi pleje jo altid at være meget rigelige med Bevillinger, naar der skal opføres Bygninger. Det er jo en bekendt Sag, at naar Staten skal bygge, saa bygger den meget dyrt, og det forekommer mig, at de Bevillinger, som vi have ydet til forskellige Byggeforetagender, gennemgaaende have været saa rigelige, at de ærede Ministre maatte kunne have slaaet sig igennem dermed. Der er jo flere Poster her — som jeg for øvrigt ikke nærmere skal fremdrage — der vidne om, at der bygges med en ikke ganske ringe Flothed. Det forekommer mig, at de Herrer Ministre kunde paase Statskassens Tarv noget bedre ved at holde noget igen over for disse uhyre kostbare Byggeforetagender. Der er endnu kun en enkelt Post, som jeg kunde ønske at gøre nogle Bemærkninger om. Det er det Forslag, der findes under § 26, hvor der forlanges ekstraordinært 308,000 Kr. til Istandsættelsen af nogle Høfder paa Jyllands Vestkyst. Allerede i Fjor ved 2den Behandling af Tillægsbevillingsloven udtalte jeg mine Betæneligheder ved disse store ekstraordinære Tilskud. Det er jo store Kapitaler, der ere anvendte til Bygningen af Høfder derovre. Hvis jeg ikke husker fejl, blev det her for et Par Aar siden af det ærede Medlem for Thisted Amts 3dje Valgkreds (N. Andersen) oplyst, at der indtil da var anvendt 6 Millioner Kr., og der findes jo paa de aarlige Finanslove opført et Beløb paa 92,000 Kr. til Vedligeholdelse af disse Høfder. Nu kommer man altsaa her og forlanger ekstraordinært 308,000 Kr. Jeg skal naturligvis erkende, at, hvad den allerstørste Del af dette Beløb angaar, har Tinget ved sin Afstemning i Fjor bundet sig, idet vi da vedtoge som første Bidrag at yde 150,000 Kr., men jeg vil gerne benytte Lejligheden til at henstille til Overvejelse, om det ikke var paa Tiden, at vi toge en lille Smule Reb i Sejlene med Hensyn til disse store Beløb, der anvendes derovre. Det forekommer mig, at naar vi have været oppe paa at anvende 6 Mill. Kr. og aarlig vel omtrent 100,000 Kr. til Høfdernes Vedligeholdelse, burde vi kunne undgaa den Slags store ekstraordinære Tilskud, som der her er Tale om. Jeg skal kun endnu, hvad dette Spørgsmaal angaar, sige, at jeg her taler for mit personlige Vedkommende, men jeg har ikke villet holde disse Bemærkninger tilbage, fordi jeg synes, det er et stort Spørgsmaal, om de Penge vilde blive godt anvendte. Til disse Bemærkninger skal jeg indskrænke mig.

Scavenius: Jeg skal ikke trætte det høje Ting længe. Den væsentligste Sag paa Tillægsbevillingslovsforslaget er de lidt over 500,000 Kr., som Regeringen har taget for dermed at udbedre Søbefæstningen ved Kjøbenhavn. Om disse Penge udtalte det ærede Medlem (Ole Hansen), der nu satte sig, at Regeringen havde haft Tingene i Statskassen. Flere Gange tidligere er denne Sag blevet omtalt saaledes: Det kunde kun lidet hjælpe, hvad vi her i Folketinget vedtoge eller ikke vedtog paa Finansloven særlig paa de militære Bevillinger, naar Regeringen alligevel uden Hensyn til Folketingets Stilling, uden Hensyn til, om de sagde ja eller nej til saadanne Bevillinger, alligevel kunde finde sig foranlediget til at tage Penge af Statskassen ad ekstraordinær Vej til Landets Forsvar. Saaledes som jeg ogsaa tidligere ligesom andre ærede Medlemmer af Højre har haft Lejlighed til at udtale, da denne Sag for nogen Tid siden var til Forhandling i Tinget, kunne vi paa ingen Maade indrømme denne Betragtningens Berettigelse. Vi kunne ikke se rettere, end at enhver Regering uden Hensyn til, under hvilke bestemte Forudsætninger Finansloven maatte være bleven vedtagen eller ikke, naar Forudsætningen for de militære Bevillinger forrykkes derigennem, at der er Fare for Krig for Landet, eller at der er Fare for, at Landets Neutralitet kan i alt Fald blive truet, ogsaa nødvendigvis maa have ikke alene Ret, men ogsaa Pligt til at tage de Penge, som i saa Henseende ere nødvendige. Man har søgt at ville gøre dette Brug af de 500,000 Kr. til en Slags Fortsættelse af de provisoriske Tilstande, hvorunder vi have levet i Løbet af 9 Aar; men det er med fuldstændig Urette. Hvad der er gjort her, er ikke andet eller mere, end hvad der ses at blive gjort i et hvilket som helst andet konstitutionelt Land her i Europa, naar Regeringen mener, der er Fare til Stede. Jeg finder ikke, at det fra Folketingets Standpunkt, som jo dog fornuftigvis maa være det at faa saa megen Indfyldelse paa Finansbehandlingen som muligt, at søge at faa sine Afstemninger respekterede, saa vidt ske kan, er rigtigt over for en Sag som denne, over for dette Tilfælde, at søge at fremhæve saa stærkt som muligt, at her er Folketingets Bevillingsmyndighed overtraadt, her har man ikke taget det rette Hensyn til Folketingets Bevillingsmyndighed. Jeg tror ikke, det er den rette og fornuftige Maade at tage Tingen paa. Den rette og fornuftige Maade vilde efter min ringe Over-